

/Zove:!

Nastúpi odmah, Primirje!

/Na pozornicu izađe (individualni ili grupni) simbol primirja:
jedna, više ili manje gola, plesačica – ili čak trideset njih./

DEM

O Zeuse časni, što je lijepo! Smijem ga,
Bogóvā ti, sad poistridesētati?
Gdje náde ga?

1390

KOBASIČAR

U tami Paflagónac je
Od tēbe krio Primirje, zar ne znaš to?
A já ti ga sad predajem – na ladanje
Povedi ga!

DEM

A Paflagónca, reci mi,
Zločinca toga – kako ćeš ga kazniti?

1395

KOBASIČAR

Pa blago: zanat moj preuzev, odsad će
Kod vrátā sām prodavati kobasice
Od psećeg mesa s magarećim izmetom
I, pijan, nadvikivati se s kurvama
I spirine iz kupališta gutati!

1400

DEM

Ideja nije loša: on zaslužuje
Da s banjskim robljem svađa se i s kurvama.
Za üzvrāt ja te u pritānej pozivam,
Zauzmi bivše mjesto toga zlotvora.

1405

/Pružā Kobasičaru svečanu odjeću zelene boje./

Obukav ruho žablje boje, slijedi me.
A on na mitnici nek radi, tako da
Svi stranci vide ruglo mučitelja svog!

Matija Zorić

Projekt Olimpijska Grčka 2008.
u Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji
s pravom javnosti u Osijeku

DANA 18. 04. 2008. u Isusovačkoj klasičnoj gimnaziji u Osijeku održan je projekt »Olimpska Grčka 2008.« kojim je ova mlada škola počela proslavu desete godišnjice postojanja.

Cilj je ovoga projekta bio prikazivanje života starih Grka, njihovih običaja i njihove religije putem živih uloga koje su na sebe preuzeli učenici i profesori ove škole, ali i popularizacija učenja grčkog jezika na području cijele Istočne Hrvatske kao i popularizacija klasičnog gimnazijskog obrazovanja. Također je namjera bila i upoznati širu javnost sa grčkim civilizacijskim dosezima i mitologijom.

Ceremonija otvaranja Projekta za javnost započela je u 12 sati svečanim dolaskom boga sunca Helija i žene mu Klimene (uloge su tumačili idejni tvorci projekta: Matija Zorić, prof. latinskog i grčkog jezika te Rahela Janson, profesorica kemije i biologije) pred mnoštvo posjetitelja u dvorište Škole, uz zvuke božanstvene glazbe i latice cvijeća koje su s viših katova zgrade padale na okupljeni narod. Poslije njihovog pozdravnog govora, skupu se obratio ravnatelj Škole, pater Ivan Matić te drugi uglednici: Đuro

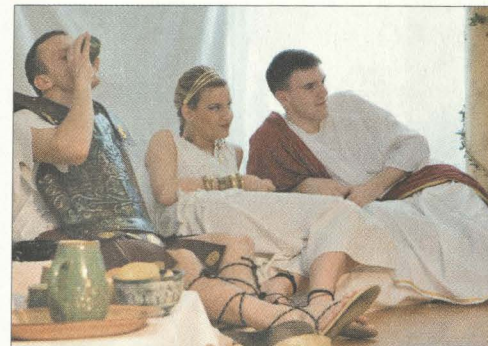
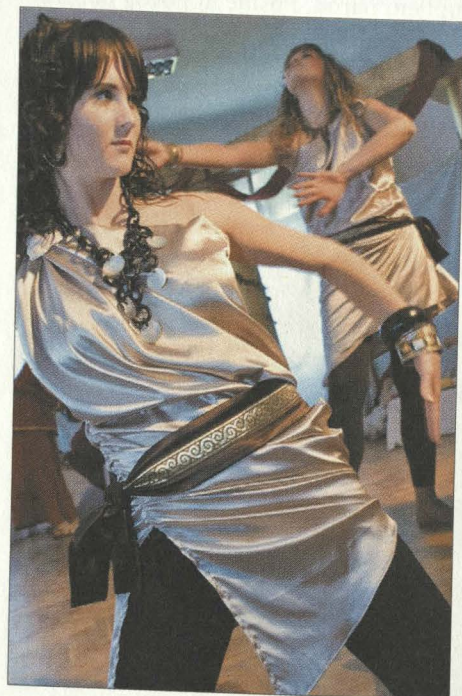




Hranić, pomoćni biskup Đakovačko-srijemski, Krešimir Bubalo, župan osječko-baranjski te gospodin Zafirios Rosidis, kulturni ataše grčkog veleposlanstva u Hrvatskoj.

Tijekom cijelog poslijepodneva, mnoštvo posjetitelja moglo je razgledati Had u podrumu škole, gdje su ih dočekivali splavar Haron i troglavi pas Kerber, a posjetitelji su morali prelaziti rijeku Stiks, koja je iskopana u tlu i napunjena vodom ispod koje se nalazila rasvjeta. U spektakularno osvijetljenih i ozvučenih 1000 m² prostora nalazile su se Elizejske poljane – dom blaženih duša, Asfodelske poljane – dom duša koje nisu ni dobre ni zle, opaki Tartar sa najpoznatijim mučenicima Podzemlja – Tantalom, Sizifom, Iksionom i Danaidama, ali i Erebus s palačom boga Hada i žene mu Perzefone koji sa svojega prijestolja promatraju suđenje dušama umrlih koje provode suci Minos, Eak i Radamant. Posjetitelje su cijelim putem pratile blijede sjene duša koje su zaboravile svoj smrtnički život.

Veselije je bilo na prvome katu, gdje je stalno uprizoravana predstava iz života morskih stvorenja pod žezlom boga Posejdon. U podmorski uređenom ambijentu, Posejdon



teškom mukom odgaja razuzdanog sina Tritona i rješava svađu morskkih bića oko naseljavanja potonule lađe. Sve bi još bilo lako da se usput ne mora pokoravati povicama svoje žene, prelijepa nimfe Amfitrite. Sve završava općim slavljem jer Posejdon proglašava zaštićeni ekološko-ribolovni pojas.

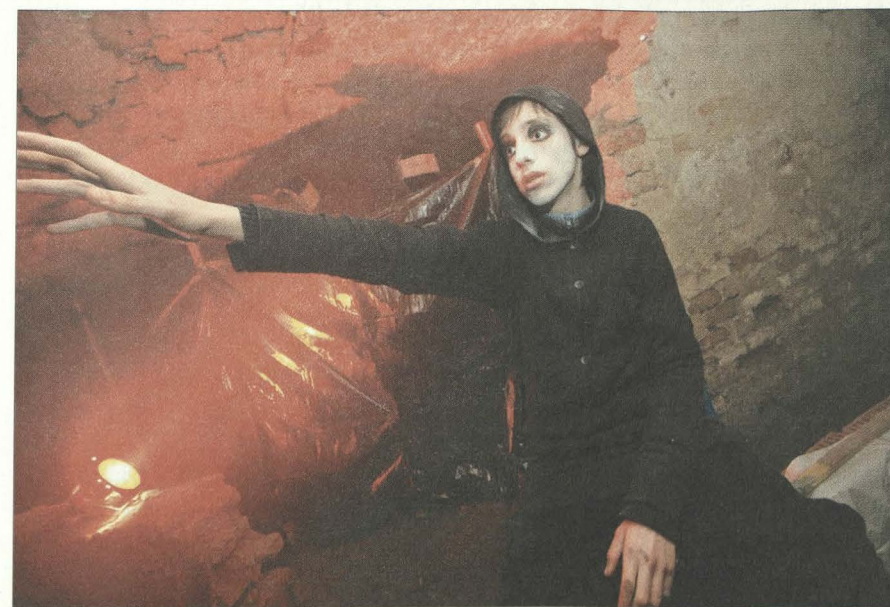
Malo dalje od Posejdonova mora uprizorena je starogrčka tržnica sa svim proizvodima drevnoga doba, od oslikanog glinenog suđa do sadnica palmi koje su uzgojili učenici donoseći godinama sjemenke iz same Grčke. Cjenkanje je na tržnici bilo obavezno.

U prostoriji Metamorfoza, posjetitelji su mogli vidjeti najslavnije pretvorbe ljudi koje su počinili bogovi: pauka Arahnu, pauna Arga, Niobine suze ili pak Dafne kao stablo lovora, čije su recepte slobodno mogli ponijeti kući.

Na kraju hodnika u zadnjoj učionici uprizoreni su Delfi i kroz predstavu je posjetiteljima prikazivan način proricanja Pitije kao i ambijent samih Delfa.

Po ocjeni mnogih, najzabavnija je (i najviše izvođena!) bila predstava Zgode junaka Perzeja, njegov susret s krezavim staricama Grajama koje imaju jedno oko i ubojstvo čudovišne Meduze te njegova ženidba prelijepom Andromedom.

Na opće iznenađenje posjetitelja, na drugome katu također se nalazio i salon ljepote božanstvene Helene u kojem su posjetitelji mogli nabaviti originalno spravljene





grčke mirodije, ulja, kreme i ostalu kozmetiku, napraviti si grčku frizuru ili isprobati pravu grčku masažu.

No, kako i dolikuje, posljednja predstava u nizu, simbolično smještena na kraj drugog kata, prikazivala je blaženi život 12 veličanstvenih olimpskih bogova u ambijentu Zlatne olimpske palače. Bogovi kroz šalu i smijeh, gosteći se ambrozijom i nektarom te uživajući u glazbi, pjesmi i plesu Harita i Nimfi shvaćaju da nemaju pravih briga.

U cijelom potkrovlju zgrade upriličena je moderna grčka taverna sa originalnim grčkim jelima: gyros, souvlaki, tzatziki i grčka salata, a sve je popraćeno veselom živom glazbom i plesom, a pjesme je na grčkom uživo pjevala Majda Milinović, učenica škole.

I za kraj evo malo impresivne statistike: projekt je pripreman puna 3 mjeseca, unjemu je sudjelovalo 300 kostimiranih učenika i profesora Škole, odjeću je po originalnom kroju sašila osječka Škola za tekstil, dizajn i primjenjenu umjetnost, 1000 obroka hrane je pomogao pripremiti restoran Emaus, popilo se 400 litara pića, na izradu kulisa i odjeće utrošeno je 1500m² tkanine, a na ulazu je posjetiteljima podijeljeno nešto više od 4 000 besplatnih ulaznica što govori o nevjerojatnom zanimanju javnosti za ovaj projekt. Izvedeno je ukupno više od 100 predstava, a sve uloge, sva tehnička podrška, svirači, pjevači i plesači učenici su ove škole. Projekt je financijski podržala Županija osječko-baranjska i Grad Osijek, a 2/3 troškova platilo je mnoštvo osječkih tvrtki.

I za kraj, svakom ljubitelju antike pozdrav »doviđenja« jer ovo nije bilo zadnji put.

Tonći Maleš

Pharos – Antička kultura hrvatskog sredozemlja

XIV. seminar za školsku mladež
Stari Grad na Hvaru, 26. srpnja – 2. kolovoza 2008.

Urbs antiqua fuit.....

SVAKI PUT kada moram napisati izvještaj o starogradskom ili, da budemo sasvim precizni, starogrojskom seminaru, sjetim se ovih riječi kojima Vergilije započinje opis Kartage. I nikad ih ne napišem. Jer što će izvještaju o seminaru takav osobni asocijativni izlet. Ali, ne da mi mira δαυμόνιόν τι već mi šalje sve više asocijacija i usporedbi. Naposljetku, ima poneka paralela između Kartage i Staroga Grada. Oba su drevna grada dionici plemenite mediteranske, antičke civilizacije koja je našla svoje mjesto i u nazivu ovoga našega seminara. Kartaga, doduše broji nešto dulji niz godina, ali je i 14 godina ljetnog istraživanja antike na hrvatskom mediteranu za obrazovne prilike u kojima se nalazimo respektabilan broj. Jer, upravo 14 put su se uputili učenici klasičari iz Splita i Zagreba, *magna iuvenum caterva*, i zaustavili u mitskom Pharosu, bez brodoloma doduše, da se naužiju mora i soli, kamena i masline, antike i renesanse. Osobito mi je drago da su ove godine sudjelovala i dva učenika iz franjevačke klasične gimnazije iz Visokog (BiH). Ovim putem najsrdačnije zahvaljujem njihovom ravnatelju fra. Ivici Studenoviću što je to omogućio i pokazao brigu i nastojanje za svoje učenike kakvo se rijetko sreće.

